No. 82. 1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 8 Julij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Wij zeiden in ons No. 79: « Van de Tweede « Kamer, die in de laatste dagen een ministe« rieel ontwerp met groote meerderheid aannam, « nadat de heer VAN HALL verklaard had geene « betere instellingen te kennen, dan die, waar« onder ons land 29 jaren zoo gelukkig geweest « is, verwachten wij volstrekt niets meer;" — deze woorden zijn uitdrukking van ons stelsel; de noodige veranderingen in onzen publieken toestand zullen van onze vertegenwoordiging, zoo als die thans is, niet uitgaan; die hoop is lang vervlogen. — De publieke opinie, door de oppositie geleid en voorgelicht, moge zich sterker tegen het ministerie en zijne handelingen verklaren, onze Staten-Generaal zullen er de uitdrukking nooit van worden, maar de klove tusschen het volk en zijne representanten zal dagelijks wijder worden.

Waartoe dan langer oppositie gemaakt als noch de ministers noch de meerderheid der Kamers voor overtuiging vatbaar zijn, en langs den gewonen weg dus niets te verkrijgen schijnt? Het antwoord is zeer eenvoudig: de oppositie stelt zich niet ten doel hare beginselen bij de vertegenwoordiging, maar bij de natie ingang te verschaffen; wanneer die beginselen eens eene nationale overtuiging worden, zullen zij door de kracht, die in de publieke opinie ligt, ondanks de ministers en de Kamers, worden toegepast; naar mate de geest des volks zich energieker en algemeener uitdrukt zal het systeem van behoud moeijelijker vol te houden en eindelijk volkomen onhoudbaar worden.

Deze volmaakt constitutionele weg is de onze; daar de kroon door den geest, die bij de vertegenwoordiging heerscht, met de wenschen des volks onbekend blijft, moet er een ander orgaan voor die regtmatige verlangens, of liever, dringende eischen gevonden worden, en dat orgaan is de *vrye drukpers.* Hare taal, bescheiden doch dringend, dagelijks met klem van redenen ieder misbruik aantastende, iedere behoefte ontwikkelende, iedere opoffering van nationale belangen brandmerkende, iedere dwaasheid bespottende, zal eindelijk eene onweerstaanbare kracht verkrijgen en zegevieren, omdat de waarheid, waarvan zij de uitdrukking is, dit ten laatste altijd doet.

De vrije drukpers is in Nederland nog in hare kindschheid en wordt meestal grovelijk miskend. — Men kan zich bij ons in den regel nog maar half begrijpen hoe iemand uit liefde voor de gemeene zaak de pen opneemt en al wat kwaad is kwaad noemt, zonder aanzien van persoon. En toch is het ware burgerpligt om door scherpe afkeuring van het kwaad tegenstand op te wekken tegen alles wat ten verderve leidt; het is burgerpligt dit dagelijks te doen, want onze natie is politisch-hardhoorend en bemoeit zich liefst niet met staatszaken — burgerzin ontbreekt nog bij velen; die gelooven, als Nederlanders hun pligt te voldoen, zoo ze voor de belangen hunner familie zorgen, braaf leven en hunne belasting punctueel betalen.

Dat bewustzijn van als staatsburger verpligt te zijn tot het heil van allen mee te werken, bij de natie op te wekken en te onderhouden is het hoofddoel onzer oppositie — bijna alles resumeert zich daaronder.

Alleen wanneer de natie zich vereenigd en krachtig op den weg van vooruitgang wil bewegen is het land nog te redden.

NIEUWSTIJDINGEN.

GRIEKENLAND.

ATHENE, den 15. Junij. Eergisteren is hier de tijding der uitbarsting van den burgeroorlog aangekomen. *Grivas*, door het ministerie vogelvrij verklaard, heeft het eerst de vaan des oproers opgestoken. Reeds is er burgerbloed vergoten, vermits in het gevecht, hetwelk hij den regeringstroepen geleverd heeft, meer dan 20 man van laatstgemelden gesneuveld en velen gekwetst zijn. Het getal dergenen, die zich onder zijn vaandel geschaard hebben, is in weinige dagen tot 1000 man aangegroeid. Deze bende noemt hij *het nationale leger*, en hij wil, zoodra hij zich sterk genoeg zal achten, daarmede tegen de hoofdstad oprukken. Zijne manschap leeft van roof en plundering, allerwege tegen zijne politieke antagonisten, de aanhangers van het ministerie, wraak oefenende.

Het sein tot algemeenen burgerkrijg is gegeven, en het ergste staat te vreezen, indien het niet gelukt, den storm in tijds te bezweren. De regering, zonder aanzien, zonder troepen, zonder geld, kan helaas daarop weinig uitrigt geven; het schijnt integendeel, dat harerzijds maatregelen van daadwerkelijke magtsoefening het kwaad nog verslimmeren zouden. In het paleis heerscht de uiterste verlegenheid, de koning heeft herhaaldelijk *Koletti* tot zich doen roepen, om hem tot de zamenstelling van een nieuw kabinet te overreden, maar ook hij deinst er voor terug, onder deze kritieke omstandigheden de verantwoordelijkheid op zich te laden.

DUITSCHLAND.

WEENEN, den 26. Junij. De berigten van de Turksche grenzen van den 20. dezer bevestigen, dat de groote magt der Albanezen verslagen en vernietigd is, maar dat de overgeblevenen zich in het gebergte en in de wouden geworpen hebben, alwaar zij eenen kleinen oorlog voeren. Nopens het hoofdtreffen tusschen de Turken en Albanezen leest men nog het volgende, waaruit men ziet, dat de Turken hunne overwinning aan een krijgslist hebben te danken. Hun leger van 10,000 man met 20 kanonnen stond onder bevel van *Haireddin-pacha*, en deze rukte den 20. Mei tegen het leger van 800 man Albanezen, hetwelk tusschen Skopia en Komanos gereed stond. De voorhoede van *Omer-pacha* deed het dorp Kaplanova ontruimen, even als of hij genoodzaakt was den terugtogt aan te nemen, doch eigentlijk met doel, om den vijand onder het bereik van zijn geschut te lokken. Deze list gelukte. Even als hongerige wolven wierpen de roofzuchtige Albanezen zich op het verlaten dorp, waartegen eene verborgene batterij een vreesselijk vuur opende, zoodat de roovers in verwarring de vlugt namen, en de overige met zich sleepten. Eenige honderden Arnauten houden de bergengte van Katsanik bezet; men hoopt hen door onderhandelingen te winnen.

KONINGSBERG, den 25. Junij. In het stadje Weklau was een dienstmeisje vastgezet. Aldra schoolden alle dienstmeiden uit die stad bijeen, om de gevangene te bevrijden. De ongeregeldheden liepen zoo hoog, dat er kurassiers aan moesten te pas komen.

— Men schrijft uit Budweis van 17. Junij. Gisteren avond te 8 ure nam de heer baron *Callot*, kk. overste luitenant in de armee, uit zijne op het zuid-oosten uitziende woning eene bij ons zeldzame verschijning der Fata Morgana waar. Vlak aan den horizon namelijk, onder een' fraaijen regenboog, vertoonde zich het beeld van het grafelijk slot Buguoy te Gratz, zes uren van hier aan gene zijde der bergen gelegen, met deszelfs environs zoo duidelijk, dat men zich niet bedriegen kon. Deze Fata Morgana werd ongeveer een kwartier uurs waargenomen; te half negen loste zich het tafereel in een nevel op. De schijnbare uitgestrektheid van hetzelve was 6 à 8 vademen.

ENGELAND.

LONDEN. Eene nieuwe soort van huismeubel wordt thans in de winkels alhier ten toongesteld, het is een luchtbed. Het is zamengesteld uit een' half dozijn groote buizen, door een vlies zamenverbonden; hetwelk men gewoonlijk goud vlies noemt; dezen buizen zijn te zamengehecht en met doek bedekt. Door middel van een blaasbalk vult men het bed met lucht: hetzelve levert eene zeer zachte slaapplaats op, en wanneer de buizen ledig zijn, kan men den geheelen toestel in eenen zakdoek bergen. Om den toestel te ledigen, behoeft men slechts de kraan te openen.

FRANKRIJK.

— De officiele bladen deelen geene berigten mede nopens de expeditie van den Heer *Bugeau* in Marokko, en daar het zeker schijnt te zijn, dat het Gouvernement eergisteren avond tijdingen heeft ontvangen, geeft dit stilzwijgen aanleiding tot allerlei verontrustende geruchten.

— Men zegt, dat het leger aanmerkelijke verliezen heeft ondergaan, bij het intreden op het Marokkaansch grondgebied, en dat de Maarschalk op eenige mijlen van de grenzen is gebleven om versterkingen af te wachten, alvorens verder in het land zijnen marsch voort te zetten.

— De *Semaphore* van Marseille van den 29. deelt den volgenden brief van Malta mede:

Wij ontvangen de volgende berigten van Bombay, date 20. Mei:

« Indië is rustig: Punjab is aan volstrekte regeringloosheid ten prooi. Een bloedig treffen heeft den 7. Mei bij Lahore plaats gevonden, tusschen *Heera Singh* en zijne mededingers; men zegt dat hij gekwetst is geworden. Een leger van 80,000 man is op de oevers van den Sutlege sedert eenige maanden vereenigd. Sir *C. Napier* heeft er het bevel over; men zegt dat hetzelve Punjab moet innemen.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 4. Julij. De Provinciale Staten van Zuid-Holland, hebben in hunne zitting van heden *herkozen* tot leden der Tweede Kamer van de Staten-Generaal, de heeren Mr. *P. C. Schoonsveld* en *A. van Ryckevorsel.*

AMSTERDAM, den 4. Julij. In de op heden te Haarlem gehoudene vergadering der Provinciale Staten van Noord-Holland zijn tot Leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal benoemd:

De Heer Mr. *J. J. Uytwerf Sterling*; Herkozen.

Voor de Heer Jhr. Mr. *A. Warin*, Mr. *J. S. van Naamen*, Kantonregter te Amsterdam.

De Heer Jhr. *H. Backer*, Herkozen.

De Heer Mr. *P. van Akerlaken*, Herkozen.

De Heer Mr. *H. A. H. van Bleiswyk*, Herkozen.

ARNHEM, den 3. Julij. Dezer dagen heeft zich eene zware ramp in sommige dennenbosschen beginnen te vertoonen; eene ramp, welke de eigenaars dier bosschen met groote schade, zelfs met de geheele vernieling hunner boomen bedreigt.

Het is, namelijk, de gezellige dennen-rups (*Phal. Noct. Piniperda*,) welke men eensklaps in eene verbazend groote menigte, in eenige bosschen, en wel het eerst in een bosch onder Rozendaal, ontwaard heeft, doch te laat om derzelver vernielzucht tegen te gaan, daar zij reeds de meeste dennenboomen — de overigen laten zij ongedeerd — van al hun groen beroofd hebben, waardoor zij ontwijfelbaar moeten sterven, dewijl zij, hunne sappen niet kunnende verspreiden, in dezelve stikken.

Deze rups vertoonde zich, dit jaar, uit hoofde van het koude weder, eerst half Junij, is groen van kleur, doch niet groot en spint zich in het laatst van Augustus in, om tot haren veranderings-staat over te gaan.

Hoezeer men haren overtogt tot de omliggende bosschen heeft pogen te beletten, door om het aangetokene bosch eene grep van drie voet diep en vier voet breed te graven en wel in eene binnenwaartsche rigting aan de zijde van het bedreigde bosch, — is het gebleken, dat dit weinig helpt; zoodat de schade, welke deze rupsen nog kunnen aanrigten, onberekenbaar is.

Den 4. July. In de zitting der Provinciale Staten van heden zijn benoemd tot leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, de Heer Mr. *J. M. de Kempenaer*, in plaats van den Jhr. Mr. *W. L. F. C. van Rappard*, en bij herkiezing de Heer *E. W. van Dam van Isselt.*

UTRECHT, den 1. Julij. Door het Utr. Genootschap van kunsten en wetenschappen is bekroond eene verhandeling, geschreven door de HH. *J. C. van den Broecke* en *Ph. van den Broecke*, beide te Middelburg, ten onderwerp hebbende:

« Daar de uitoefening der geregtelijke geneeskunde in ons land voor aanmerkelijke verbeteringen vatbaar is, zoo verlangt het Genootschap de gebreken, welke daarin bestaan, grondig te zien aangewezen en tevens de middelen voorgedragen, welke den tegenwoordigen staat dezer wetenschap zouden kunnen en behooren te worden aangewend, ten einde in deze, voor de maatschappij hoogst gewigtige aangelegenheid eene gewenschte verandering tot stand gebragt te zien."

MIDDELBURG, den 5. Julij. Door de Provinciale Staten van Zeeland is, in derzelver vergadering van gisteren, als lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal herkozen Jhr. Mr. *J. Snouck Hurgronje.*

— Zr. Ms. smaldeel, onder de bevelen van Prins *Hendrik* der Nederlanden, van Vlissingen naar de Middellandsche Zee bestemd, en den 19. Junij uit Plymouth in zee gezeild, is den 23. gezien op 47 gr. 40 min. noorderbreedte en 15 gr. 5 min. westerlengte.

VLISSINGEN, den 6. Julij. In den namiddag van Woensdag den 3. dezer had een zoontje van den heer *J. de Grooff*, Scheepsreeder en Belgisch Consul hier ter stede, het ongeluk van den kant nabij de Beursbrug in het water te storten, begon reeds te zinken en verkeerde alzoo in levensgevaar; naauwelijks werd zulks bemerkt door den heer *Lodewyk Hamilton of Silvertonhill*, Nederlandsch Rivierloods alhier, (dewelke zich juist daar in de nabijheid

bevond), of dezen sprong zonder te aarzelen van den kant in de diepte, en stelde alle zijne inspanningen te werk, om het zinkende kind te redden; welke menschlievende en gevaarvolle daad met dat gewenscht gevolg werd bekroond, dat hij het geluk had den knaap te bereiken, hem aan de diepte te ontrukken, behouden aan wal te brengen en aan de bedrukte ouders terug te geven.

Eer en dank zij den edelen redder, die welke reeds meermalen blijken van zijn menschlievend karakter omtrent zijne in levensgevaar verkeerende natuurgenooten heeft gegeven.

Ingezonden Stukken.

In zijne editie van Woensdag, 26. Junij jl., vindt het *Amsterdamsche Handelsblad* goed een los berigt, wegens het afschaffen der *kolnidre formule*, door de Rabbijnen-vergadering te Brunswijk, over te brengen.

Het *Handelsblad* is zelden of ooit gewoon stukken, wegens Joodsch-kerkelijke zaken, op te nemen, zich doorgaans met den aangenomen regel verschoonende, naar welken het zijne kolommen voor onderwerpen die de godsdienst raken, gesloten houdt, ofschoon de redactie van dat blad niet onnoozel genoeg te bevroeden is, om kerkelijk *beheer* en wezenlijke godsdienst, of godsdienstige en leerstellige *geschilpunten*, niet te kennen en te onderscheiden.

Verzoek aan deze redactie streken, intrigues, bedriegerijen in het licht te stellen, welke de kerkelijke belangen van 54000 ingezetenen krenken; verzoek haar tegen de mishandelingen te velde te trekken door list, eigenbaat en bureaucratie eener geheele gezindte berokkend; zij haalt de schouders op die hooggeprezene redactie, zij laat zich met geene godsdienst in, of zij blijft *stom* en spreekt in het geheel niet; worden evenwel in Pommeren eenige Joden voor schagcheraren uitgekreten, ontvangt een Amsterdammer schoenenpoets een paar oorvegen, of worden in Gallicie den een of ander vleeschhouwer de glazen ingesmeten; komt het er op aan om zwarte, ongunstige tijdingen uit hoeken en holen op te sporen, biedt de gelegenheid zich aan, achter het masker der bazuinende faam, nepen en steken onder water te geven, dan is het *Handelsblad* van zessen klaar, en dadelijk tuk op schrijven en me(e)deelen!

Indien het een of ander Duitsch, veelligt den Joden vijandig gezind blad, door het los berigt, wegens de afschaffing van het *kolnidre* te Brunswijk, de besluiten der Rabbijnen-vergadering is vooruitgeloopen, dan mogen er wel redenen voor het *Handelsblad* bestaan, om dusdanige, onzekere berigten, niet zoo spoedig en zoo puntig na te kaauwen; of zou het spreekwoord « eigen honden bijten « het eerst" hier een waar woord zijn?

Nu het lieve, charmante, geloofwaardige, onafhankelijke en kleurvaste *Handelsblad* heeft hier iets fraais verrigt: het heeft niet meer of minder dan de schicht der verdenking op de beloften, eeden, verbintenissen en toezeggingen der Joden afgeschoten! eene zeer voortreffelijke daad van het *Handelsblad*; wij wisten nog niet dat dergelijke handelingen tot zijne vrijzinnige, staatkundige, staatshoudelijke, commerciele en letterkundige taak behooren.

« Gij zult den naam uws Gods niet misbruiken." Exod. 20. 7.

« Gij zult uwen naasten niet verklaren als valsche getuige." Exod. 20. 13.

« Verwijder u van eene valsche zaak." Exod. 23. 7.

« Gij zult niet stelen en niemand zijn evenmensch iets afloochenen noch hem beliegen." Levit. 19. 11.

« Gij zult bij mijn naam niet valsch zweren en daardoor den naam van uwen God ontheiligen." Levit. 19. 12.

« Wat over uwe lippen gegaan is moet gij in acht nemen en uitoefenen. Deut. 23. 14.

« Regtvaardigheid zult gij najagen." Deut. 16. 20.

« Gij moet u volkomen aan den Eeuwigen waren God houden." Deut. 18. 13.

Ziedaar de regelen welke, bij het afleggen van eeden, bij het aangaan van verbintenissen, het doen van geloften en het geven van toezeggingen, den *braven* Israëliet tot gemoedelijke rigtsnoer strekken; eene meer uitgebreide verdediging omtrent dit allezins teedere punt, zoude zijne zedelijke waarde te kort doen.

Met betrekking tot de formule onder den naam van *kolnidre* bekend, moeten wij evenwel der waarheid huldigen en haar bestaan in de liturgie bekennen, zonder ons nogthans met de ware beteekenis en toepassing derzelve, veel minder omtrent haar beperkt of minder beperkt oplossings-vermogen, in te laten. Dat wonderding hetwelk reeds eeuwen lang den steen des aanstoots aller zedelijk denkende Israëliten was, is in de gebedeboeken der Duitsche en Portugesche Joden, op eene zeer uiteenloopende wijze, opgenomen. De Joodsche gemeente te Brussel heeft hetzelve, sedert eenige maanden in weerwil der protestatien van den rabbijn afgeschaft, en door een *gebed* laten vervangen. Het *kolnidre* wordt, als inleiding tot de dienst van den openings-avond des grooten verzoendags, driemaal door den voorzanger, met eene zeer eigenaardige cadence, voorgedragen; de eerste maal onhoorbaar, de tweede maal *iets* luider, de derde maal slechts is het der gemeente mogelijk de onverstaanbare woorden te volgen.

Gedurende deze mystificatie plengt de gemeene man, die van geheel de geschiedenis niets verstaat of begrijpt, (1) en dus van *sed* of *leed* de minste kennis draagt, tranen van gevoel; hij waant dat het heilige der heilige hem nabij is, zoodanig werken gewoonte en vooroordeel op zijn gemoed. De meer beschaafde kerkganger oefent geduld en denkt, een slecht vierde uurs telt mede niet meer dan 15 minuten; hij is verpligt zoo veel te hooren hetwelk tegen zijne godsdienstige gemoedelijkheid aandruischt; hij moet het zich maar laten welgevallen; er is reeds zoo veel over pinelim en consorten geschreven en gewreven, wat baat het? wie vermag Rabbijnen van hunne plaats brengen? wie vermag eene domme menigte betere overtuiging in te boezemen? Maar ieder welke de onwaarde wil leeren kennen welke de geheele verzameling aan het *kolnidre* hecht, neme slechts de moeite, in de vertaalde gebeden, het litanie des verzoendags, hetwelk den avond en dag niet minder dan achtmaal door gemeente en voorzanger wordt herhaald, met aandacht door te lezen, en hij zal inderdaad van eene tastbare tegenstrijdigheid in de liturgie ten hoogste verwonderd zijn.

Wenschelijk ware het dat de Joodsche Rabbijnen in Nederland de kluisters der eigenzinnigheid afwierpen en dat zij tot eene *radicale* Kerk-hervorming toetraden die den wensch van het voornaamste deel hunner leken uitmaakt. Of is het beter den ouden slenderweg te bewandelen, dagelijks afval en fanatismus voedsel toe te werpen en ons allen, ofschoon onschuldig, tot den wrijfpaal der kwaadwilligheid te maken?

X. Y.

(1) *De vertaler van het machsor was wel genoodzaakt*, woorden waarvoor hij geene vertolking kende, in het oorspronkelijke over te brengen!!

MENGELINGEN.

Gedachten van Jonas van 't Veen.

I. Petitie—Grondwet.

't Regt van petitie is eene der heiligste regten van de menschheid: de regering die hetzelve in 't minste mogt trachten te onderdrukken, zou daarom alleen tiranniek zijn, want gelijk het gebed de eenige onmiddelijke betrekking is tusschen den mensch en God, zoo is de petitie het eenige waardoor de onderdaan zich onmiddelijk in betrekking kan stellen tot den vorst. — Dat regt, gegrond in de natuur, is ons gewaarborgd door de grondwet, maar 't schijnt dat de uitoefening daarvan den ministers zeer onaangenaam is; althans zij deden in 't geheim nasporingen ten opzigte van sommige petitien tegen de monsterwet ingediend; niet naar de zaken daarin voorkomende, maar naar de mannen die ze hadden ontworpen en naar de personen die ze hadden geteekend. Zoo ver ging de ministerieele kleingeestigheid!

Nimmer echter werd er onderzoek gedaan naar de personen die onze schatkist hebben gemaakt tot eene *berooide* en *beroofde* schatkist; dit herinnert onwillekeurig aan een bekend spreekwoord, dat zeker boer uit de stad komende aan zijn burgemeester ten antwoord gaf, die hem vroeg of er ook iets nieuws was, en daarop tot bescheid kreeg, och neen mijnheer, 't is nog alles bij 't oude, kleine dieven hangt men op, en voor grooten neemt men den hoed af, terwijl hij Zijn Edele onder 't hoedafnemen, met een « goeden dag, burgemeester", verliet.

't Schijnt dat men, hooggeplaatst, zich in kleinigheden verliest, en, om een zachter naam te gebruiken, groote onregelmatigheden huldigt, of althans als een fait accompli, met den mantel der liefde bedekt.

En niet slechts de gevolgen, maar ook de hatelijke namen, werden meermalen aan 't misdrijf ontnomen; wat in de burgerlijke maatschappij door bedriegerij wordt aangeduid, noemde men in hoogere kringen misrekening; wat in de eerste kwade trouw zoude heeten, noemde men in het laatste te leurstelling; zoo magtig zijn rang en gezag; en toch, 't werd in 's lands hooge vergaderzaal uitgesproken onze schatkist was eene *berooide* en *beroofde* schatkist!

De natie moest die schatkist vullen, zij moest die vullen zonder eenigen waarborg voor de toekomst, en bij 't blijven bestaan eener hoogst gebrekkige grondwet, die onbestaanbaar met den geest des tijds; met de regten van volk en troon, door 't in standhouden van noodelooze en kostbare staatsinstellingen, wier nuttigheid nog nimmer bleek, de natie zal uitputten. — 't Is of ze tot 't volk zegt, werk, zwijg, en betaal, opdat een talrijk heir van nutteloozen, genoegelijk kunne leven, vrij van kommer vrij van zorgen.

Daarom, in 't belang van vorst en volk, moet de grondwet veranderd worden, en gebragt in overeenstemming met den geest des tijds, en de krachten der natie; dit is ook aller wensch.

Maar 't schijnt dat daarvan onder de tegenwoordige ministers niets zal komen, althans de excellentie VAN HALL durfde dezer dagen nog optreden, als lofredenaar dier gebrekkige grondwet; het goede dat wij mogen genieten op hare rekening stellende, en vergetende dat het is een uitvloeisel van 't verstand der natie, die ons dat goede schenkt, niet door de grondwet, maar in weerwil van dezelve.

Wij hopen echter dat Zijn Ex., gedachtig aan FRANKLIN's waarschuwend gezegde: « Behandel de omstandigheden, opdat ze u niet behandelen," den natuurlijken loop der dingen, waartegen nog niemand, zelfs geen NAPOLEON, bestand was, niet zal willen tegen houden; maar den wensch der natie ter verbetering van de grondwet, zoo veel in hem is zal trachten te bevorderen.

Die wensch doet zich meer en meer duidelijk hooren; men weerstreve dezelve niet, maar behandel wijselijk de omstandigheden.

Verzuimt men dit, 't kan groote gevolgen na zich slepen; wil men voorbeelden, men denke slechts na over de oorzaken die KAREL de tiende troon en kroon deden verliezen; die Ierland in woeling bragten; en die 't rijk der vereenigde Nederlanden, 't schoonste rijk van Europa, in tweeën scheurden.

Daarom, de regering ga voor; zij behandele de omstandigheden; de stemme des volks heeft zich doen hooren; zij is de stemme Gods; en nimmer nog is zij straffeloos door eenige regering veracht.

Wil de regering langer in 't belang van 't volk haar eigen belang miskennen, dat zich dan van alle oorden des rijks, mannen vereenigen, van kunde en beleid, om de natie door 't middel van petitie, hare wenschen te doen brengen, tot voor den troon van onzen geëerbiedigden koning.

WEELDE TER ZEE.

Er zijn zeilschepen, die thans nog gelijk te voren nevens de stoomschepen het personen- en goederentransport tusschen Engeland en Oost-Indië onderhouden. Sommige derzelve worden door reizigers boven de sneller varende stoombooten verkozen, dewijl zij een veel gemakkelijker verblijf gedurende de overvaart aanbieden en tegen hooge prijzen alle weelde en gemakken van het leven te lande op zee overbrengen.

Zulk een schip is een kleine, rijke staat, waarin ieder behagelijk en gemakkelijk leven kan en zelfs de tafel vindt, waaraan hij aan land gewoon is. Men heeft altijd versch vleesch, elken morgen wordt versch brood gebakken; men heeft goed water, in spijzen en dranken alle lekkernijen, welke men slechts op de kostelijkste tafels aantreft, en ieder passagier heeft, als hij alleen zijn of slapen wil, een klein, sierlijk ingerigt vertrek tot zijne beschikking.

De levenswijze op zulk een schip is als volgt:

Te zes uur 's morgens brengt een bediende een kop sterke koffij, die men naar Oost-Indische manier te bed drinkt. Te acht uur wordt met trom en fluit het teeken gegeven, dat het eerste ontbijt gereed en het dus tijd is, zich aan te kleeden. Een half uur daarna verzamelt men zich in de gemeenschappelijke eetzaal, waar coteletten, beafsteaks, koud en gerookt vleesch, wild, visch, ingemaakte vruchten enz. met koffij en thee gebruikt worden. Na het ontbijt wandelt men gewoonlijk op het achterdek en rookt sigaren, wat in de vertrekken en ter plaatse, waar de dames zich ophouden, verboden is. Tegen een uur gaat men weder naar de eetzaal, om een tweede ontbijt te nemen, dat den Chineschen naam van Tiffin draagt en uit brood, kaas en zoeten wijn of porter bestaat. Te drie uur geeft de trom het voorteeken tot den hoofdmaaltijd, waartoe het gezelschap zich te vier uur vereenigt. Hoe dezelve gesteld is, kan men hieruit opmaken, dat dagelijks tien pasteijen worden opgedragen en steeds Portwijn, Xeres, Bordeaux, Santerno, Champagner, alsmede ale en porter voorhanden is.

Na den hoofdmaaltijd gaat men weder op het dek een luchtje scheppen en zondert zich dan gewoonlijk, even als na de morgenwandeling, in zijn vertrek tot eenige bezigheid af. Men schrijft, teekent, schildert, speelt, even als te huis. Te zeven uur wordt thee rondgediend, en te negen uur maakt zich ieder naar verkiezing zijn suikerwater of grogh gereed. Daar nu bovendien het gezelschap ten gevolge van de hooge vrachtloonen zeer uitgelezen is en bij de voldoende ruimte de eene buur den ander niet stoort, begrijpt men ligt, dat de aanwezigen den tijd zonder moeite korten kunnen en dikwijls vergeten, dat zij op zee zijn.

Advertentien.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 7. Julij. Sedert den 4. dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Sarah, W. Catter, New-Orleans, katoen en rijst; La Camille, P. Caban, Havre-de-Grace, stukgoed; Nieuwlijsen, J. F. Sjefer, Marseille, huiden; Hermanus, A. van der Meide, The Falcon, H. Marie, beide Rio-Janeiro, koffij; The Arno, C. Hanton, Cowes, suiker; Florent, S. Dam, Onderneming, A. J. Meulenaer, beide Buenos-ayres, huiden; de drie Gezusters, P. J. den Boer, Bordeaux, wijn en stukgoed; Fannij, W. Abbot, Noweij, porcelijnaarde; Plato, J. Holmes, Philadelphia, Ayrshirelass, H. Fuodler, St. Domingo, beide koffij en katoen; Hermudes, J. Albrechts, St. Petersburg, hennipzaad; Louise, J. Fenders, Havannah, koffij; Barbara Catharina, J. Bohn, Londen, stukgoed.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

The Arab, H. Crosbij, Gothenburg, Augusta, L. Jans, Gothenburg, Mentor, J. Müller, Oostzee, Carolina Johanna, H. de Vos, Oostzee, alle ballast; Carl Wilhelm, J. Kriohelsen, suiker, Bremen; de Anna, J. Meijer, suiker, Hamburg; Anna Maria, K. Muijs, schors, Londen; de Octavje, J. Petersen, stukgoed, Rio-Janeiro.

Van Gend gezeild:

Caroline Louise, C. Muhelsen, ballast, Bergen.

— Kapitein Arend van der Meyden, voerende het Hollandsch schoener-kofschip de Harmonie, rapporteert gepraaid te hebben een Hollandsch barkschip toebehoorende no. 550 van het collegie Zeemanshoop, zijnde kapitein D. Boelhouwer, van Batavia naar Amsterdam bestemd, den 4. Julij, tusschen Bevezier en de Singels; alles wel aan boord.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.